

[Simonsen.]

nogen pensionsdebat, at der er måske andre ting, som pensionisterne i virkeligheden er mindst lige så interesserede i og måske mere interesseret i, nemlig bl. a. spørgsmålet om, hvordan det i højere grad kan gøres muligt for pensionisterne at have ekstraintægt. Jeg vil gerne i den forbindelse høre socialministeren, hvor langt ministeren er kommet i sine overvejelser på dette område. Jeg tror, der her ligger et principspørgsmål, som det er meget vigtigt at få taget stilling til, dels fordi det drejer sig om at skabe bedre trivselmuligheder ved at tilbyde de ældre arbejde med fortjeneste, dels fordi der også samfundsøkonomisk ligger en fordel, både derved at man herigennem er med til at bidrage til det fælles produktionsresultat, og derved at meget af det, som vi i dag bruger til omsorgsarbejde for at aktivere i fritiden, måske i virkeligheden kunne spares, når mennesker i deres pensionsalder var beskæftiget med et arbejde og derigennem fik indhold i tilværelsen.

Jeg skal som sagt ikke gå i detaljer omkring fordelingen af de enkelte beløb på dette område, som de er opregnet i lovforslagene — den følger jo den almindelige fordelingsform, som også den tidligere regering har anvendt — men jeg skal sluttelig bemærke, at vi fra vor folketingsgruppes side kan medvirke til en hurtig og velvillig behandling af disse lovforslag.

Nathalie Lind: Som det antydes i fremsættelsen, og som det klart siges i bemærkningerne til de fire lovforslag, vi behandler her, er såvel den tekniske indregning som de beløbstørrelser, man når frem til, i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der blev anvendt, og de tilsagn, som blev givet af den tidligere regering, og jeg kan derfor på venstres vegne kun give tilslutning til disse forslag, der nøjagtig svarer til, hvad jeg selv som tidligere socialminister kunne have fremsat som en følge af lovene af 26. maj 1971.

Det skal socialdemokratiet ikke have utak for, tværtimod kan jeg måske benytte denne lejlighed til at takke for, at man her tager klart og utvetydigt afstand fra den ufor-svarlige oppositionspolitik, man på dette område førte.

Det er typisk, at den socialdemokratiske

ordfører her ikke med ét ord nævner, at dette parti sammen med SF i maj måned i år stillede et ændringsforslag om yderligere 300 mill. kr. til pensionisterne.

Som sagt, vi er tilfreds med disse lovforslag. Men spørgsmålet er vel nok et andet: om pensionisterne er tilfredse, ikke med realiteterne i det — jeg mener, de har grund til at være tilfreds med dem, fordi de har fået en rimelig dækning — men er de tilfreds med de løfter og de udtalelser, der er fremsat fra socialdemokratiets side?

Nu var den nuværende minister jo ikke medlem af tinget i maj måned i år, men jeg beder om tilladelse til et citat og også til nogle følgende citater. Jeg vil nævne, hvad hr. Bundvad sagde, da vi behandlede disse spørgsmål den 27. april i år (Folketingstidende 1970-71 sp. 6018). Han sagde, at hvis han kunne bedømme det rigtigt, ville pensionisterne komme ud for en niveauforringelse, og han påstod, at den politik, som den tidligere regering førte, lagde op til en forringelse af hele den sociale standard. På det tidspunkt kunne det oplyses, og det blev dokumenteret over for socialudvalget, at dette var ikke tilfældet. Nettodækningsprocenten for ægtepar var steget med ca. 6 pct. fra 1969 til 1970. Der var altså ikke tale om nogen niveausenkning. Men dette overbeviste ikke socialdemokratiet. Det overbeviste heller ikke SF. De to partier fastholdt som deres principielle opfattelse, at økonomisk måtte man sammenligne pensionisterne med de lavtlønnede arbejdere på det private arbejdsmarked, og det var baggrunden for det af mig før omtalte ændringsforslag på 300 mill. kr.

Som sagt skal jeg ikke bebrejde den nuværende regering, at den som ansvarlig for landets økonomi forlader sine tidligere standpunkter. Jeg tror, at partierne her i folketinget godt forstår sammenhængen, men jeg synes, man så må have lov at drage den slutning, at socialdemokratiet nu erkender, at den forhøjelse, den tidligere regering i maj måned i år gennemførte af pensionerne, under hensyn til de økonomiske forhold var rimelig, og at omvendt de ændringsforslag, der kom fra SF og fra socialdemokratiet, kun var tænkt som vinduespynt, som skulle lokke vælgerne til på valgdagen, og altså ikke var tænkt at skulle føres ud i livet.